

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Széchenyi-utca SIMON-ház Kunz József ur
kereskedésével szemben.

Hirdetmények.
előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok
valamint a lap szellemi részét illető
minden közlemények ide intendőek.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként a vasárnap kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre
postán küldve:

Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy órára	1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Ottasábas petitor egyszeri beiktatásért 5 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyilttér 4 hasábas petitorért 20 kr.

Hirdést vagy reklamot magában foglaló
újdonság sora 50 kr.

XVIII. évfolyam 1891.

Debreczen. Csütörtök November 12.

226. szám.

A király beszéde.

Debreczen, Nov. 12.

Ö felsége a király tegnap délben fogadta a magyar s az osztrák delegációkat, mely alkalommal mondott nagyjelentőségű beszéde a következőleg hangzik:

„Há ragaszkodásunk kifejezését szíves köszönettel fogadom. Megelégedéssel mondhatom, hogy az összes hatalmakkal — kivétel nélkül — barátságos viszonyban állunk. — Tejes összhangzásban az üdvösségünkkel a népek boldogságának és jólétének legbiztosabb kezességét az európai béke fenntartásában látom. Kormányom ezért nem téveszti szem elől, valamint hogy az összes többi kormányok is hasonló békés törekvéseikről biztosítanak bennünket. Mindez eddigéig nem vezetett ugyan még arra, hogy az európai politikai helyzet veszélyei elháríthatóak, vagy a mindenfelől folytatott katonai készülétek szüneteljenek.

De midőn a béke szükségének érzete oly általánosan és egybehangzóan nyilatkozik, nincsen kizárva a remény, hogy ama czei valahára elérhető lesz.

Adja az ég, hogy népeimnek azon örömhirt jelenthessem, hogy a fenyegetett béke okozta mostani gondok és terhek végett értéket!

Az alkotmányos tárgyalás véget önköllel közlendő előterjesztések tanúságát tesznek arról, hogy kormányaim a monarchia pénzügyi helyzetével, legnagyobb lelki ismeretességgel számolván, a hadsereg és a tengerészet előirányzatában csak a legsürgősebb és el nem odázható szükségletekre szorítottak, minélfogva a hadvezénylet némely igen fontos követelményeit elnapolni kellett.

Bosznia és Hercegovina gazdasági életének minden ágában folytonosan haladó fejlődés mutatkozik; ez országok közigazgatási költségei tehát, a jövő évben is, saját jövedelmeikkel — fogják lenni — teljes fedezeteket.

Meg vagyok győződve, hogy önök ez uttal is, egész belátásukat és odaadásukat fogják az eléjük tűzött feladatnak szentelni s így, működésüknek áldásos sikert kívánva, szívből üdvözlöm önöket.

A királyi szavak bizonyára mindenfelé örömet fognak ébreszteni, mert biztositékát, zálogát nyújtják egy szebb jövőnek.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Utazás a menyország felé.

Irta Lovász János.

Mintha csak tegnap történt volna az egész!

Pedig már oly régi kaland, hogy az emléke is kimosódhatott volna az eszemből. Szüleim egy napon elhatározták, hogy a jövő vasárnap kimengyünk a tanyára. Mindenkint kivisznek, még engem sem felejtettek otthon.

Mikor tudomásomra jutott az az öröndetes újság, örömben nem tudtam hová lenni. Egész héten feléje sem néztem semmiféle játéknak, sem pedig az „ABC“-nek, jóllehet szigorú tanítóm a vakációra is megparancsolgatta a lapozgatást.

Edes anyámtól minden nap megkérdeztem: ugy-e mamám már holnap vasárnap lesz? S mikor tagadó választ nyertem, durcúsan vettem elő a nagy képes naplart, s hogy majd abból valahogy kisértöm a vasárnapot.

De hát abban az időben még magas volt nekem a kalendárium és csak annyit nyertem véle, hogy testvéreim kinevettek érte.

Egyszer aztán, nagy sokára eljött a dicős nap, mikor az én mindennapi kérdéseimre így felelt anyám:

— Nos fiacskám, holnap reggel vasárnapra ébredünk, ha jókor fel nem kelsz, itt-ho maradsz!

Dehogy tudtam volna sokáig aludni. Öt óra sem volt, már ébren voltam s még én zavartam fel szüleimet is.

— Gyorsan, gyorsan, készülődjünk, mert mindjárt itt lesz István bácsi!

Az olasz és angol kormányelnököknek tegnapelőtt elhangzott beszédeit, csak megerősíti, biztosítja az e beszédben foglalt legfőbb, legilletékesebb helyről jövő enuncziáció.

A mi királyunk bir anyai és olyan tekintélyvel Európa népei előtt, hogy amit ő mond, az nem csak kifolyása előre megbeszélte helyzeteknek, hanem teremtője új viszonyoknak, új felfogásoknak is. Es mikor ő mondja, hogy a népek boldogsága, boldogulhatása a béke fenntartásától függ, ez a kijelentés folyik egyrészt a már megalakult viszonyokból, másrészt irányt jelölve hangzik a jövő helyzetre vonatkozólag.

S, hogy nem kiáltó szóként a pusztában, arra nézve biztosítékul szolgál fejlődelmünk személyes kiváló tulajdonán kívül, az a nagyhatalmi állás melyet monarchiánk Európa népei sorában elfoglal.

Csak hogy, s ezt jegyezzük jól meg, a kilátásba helyezett békét tulajdonképpen s igazában mégis csak úgy lehet a megvalósuláshoz lehető közel hozni, ha királyunk elhatározásának nyomataként ott áll egy harcra kész erős hadsereg — elvéve békebontási kedvét azoknak, akik azon fáradoznak.

A monarchia népei ezért a hadsereget késznek is ugyan a lehetőség határai között mindent megtenni — de csakis azok között a határokat között — mert igaz ugyan, hogy si vis pacem para bellum, hanem azért a béke fenntarthatása fejében sem szabad tulterhelni a monarchia népei, ne hogy azután háboru helyett a béke tegye őket tönkre.

Hogy erre is kellő figyelemmel gondoljon felsége, ez is kitűnik beszédeiből — s ezért is látjuk mi abban a beszédben a jövő örömteljes biztositékát.

A szabadelvű párt győzelme. A kisbeszerekkel körülbent keuden képviselőválasztás volt, mely iránt annál nagyobb érdeklődés mutatkozott, mivel a nemzeti párt névsorába és zászlóbontása óta, e pártnak jelöltje most mérközött először szabadelvű párti jelölttel.

Arról természetesen fogalmam sem volt, hogy ha a paraszt ember 5 órára ígérkezik, hát csak 8 óra felé vetődik el a szekérrel. Alig ültököttem fel, örömtől ragyogó arccal siettem az utcára, várva várva a majeros megérkezését. A mint a szekeret és István bácsit sehol sem tudtam felfedezni, szaladtam vissza, hogy testvéreimet siettessem.

Ismét rohantam ki; valami székér zörgés ütötte meg a fületem. Nem a miénk volt. Elmentem az utca sarkáig, onnan végig néztem azon a hosszú utcán, a melyiken a mi szekerünk fog jönni. De az egész út üres volt, csak az utcafejrő görnyedt alakja mozgott ide s tova.

Es ez így ment teljes 2 óra hosszáig. Futottam az utcáról a szobába, onnan vissza. Jaj hogy belefáradtam! Arczom egészen kipirult a nagy szaladgálástól. Végre is meguntam a sok látást-futást, a családás kezdett rosszul esni az én gyermekies boldogsággal telt szívemnek. Szomorú arccal mentem felé; testvéreim meg azzal állottak elő, hogy mivel már ugyis 7 óra, István bácsi bizonyosan nem ér rá eljönni.

Ezzel aztán úgy megkeserítettek, hogy sirni kezdtem. Hát a miről én egész héten át ábrándoztam, most egyszerre le kell mondanom?! Oh pedig hogy vágytam a csengős lovakkal repülni a tarka-barka rónaságon, szememmel gyönyörködni a természet bájaiban, szívemmel örülni az aranyos napnak, melyet először fogok a tanyán tölteni?! Hát Istenem, mindezen remények most egyszerre a semmiségbe foszlanának?! Oh ez borzasztó kegyetlenség lenne!

Az a csunya István bácsi miért is ígérte meg, hogy eljön, ha nem ér rá? Pedig még ő is csábított, azt mondta, hogy odakiinn pompásan lehet játszani; van neki egy kis

A választás, dacára az ellenzék részéről kifejtett heves agitációnak, dacára annak, hogy a temesvári ellenzék központ ebben a kerületben a mult választások óta folyton toborzá a híveket, a nemzeti párti jelölt teljes vereségével végződött. Besenyey Ferenc eddigi temesmegyei főszolgabíró, szabadelvű párti 617, Steiner Ferenc volt temesvári gyógyszerész, a nemzeti párt titkára és főkorifeusa 93 szavazatot kapott, Besenyey tehát 524 szavazattöbbséggel képviselővé választott. E győzelem a temesvári szabadelvű pártban általános lelkesedést keltett, mert ez a jövő választások kiemelésére nagy befolyással lesz és a délvideki ellenzék mozgalom hanyatlását mutatja. 1887. a szabadelvű párti Rác Athanáz 782, a mérsékelt ellenzék Steiner Ferenc 510 szavazatot kapott, akkor tehát csak 272 szöbbséggel győzött a szabadelvű párt jelöltje.

A delegációk.

(Dr. Cs. E.) A minap vették kezdetüket Bécsben a közös ügyeket tárgyaló bizottságok tanácskozásai.

Rég nézett az ország oly feszült várakozással az filesek elé, mint mostan, mert köztudomásu, hogy az orosz hadtesteknek Galicziában való előre tolásának hatása alatt a közös hadügyminiszter óriási követelésekkel lépett elő nemcsak rendkívüli, hanem még rendes kiadások czimén is.

A német hadügyi kormányzat is gyártatta a katonai röpiratokat, melyek égető szükség gyanánt tüntették föl, hogy egyrészt a hadsereg rendes létszámát emelni kell, másrészt a galicziai határerődítményeket teljesen be kell fejezni.

Es csakugyan, a hadügyminiszter, felelősségének sulya alatt azzal a határozott követeléssel lépett föl a magyar és az osztrák kormányánál, hogy a gyalogságnál a csapatlétszám minden századnál 83 emberről 100 emberre emeltesék, és ennek költségeire a közös külügyi budgetbe több millió forint rendes és rendkívüli költség állíttassék be.

Természetesen, ez a nem is éppen indokolatlan követelés nagy lehangoltsá-

fa, épen olyan nagy mint én, Jósának hívják. Jósának meg van egy kis csikója, szelid mint a bárány, könnyű mint a lepke és nem is fából van, mint az enyém, hanem igazi csikó.

Oh milyen boldogság volt rá gondolni Jósákra meg arra az igazi csikóra. Még álmaim is tele voltak egy hétig tanyai gondolatokkal. Ott futkároztam a tarka virágokkal behintett gyepeken, felültem arra az igazi csikóra s azt vitt engem mint a szél messzire-messzire! Az után mentünk Jósával szedret szedni, madártöltést keresni, pillangót kergetni, bokréttát könni!...

Es mindezek csak álmok, csak vágyak maradnak?! Semmiképen sem tudtam lemondani a reményről, s könnyező szemekkel bár, de vágyó szívvel állottam ki ismét az utcaajtóba és vártam...

Es vártam még sokáig. Egyszer csak úgy nyoloz óra felé — valami kellemes hang ütötte meg füleimet. Egyforma időközökben, mindig jobban-jobban hallatszott egy csengő hang.

— Csing-ling! Csing-ling!... Újult erővel szállott szívembe a remény, az öröm pirosra festé arcomat, ragyogóvá tette szememet, mikor a szegletről utcánkba befordult az István bácsi öt lovas szekere.

Nem tudtam mit csináljak örömben. Be is akartam szaladni, hogy hirt vigyek a szekér megérkezésétől, elibe is akartam futni István bácsinak, s a vége az lett, hogy míg így tanakodtam megállott házuk előtt az ekhós szekér.

Lelkendezve futottam most a szobába: — Megjött István bácsi! magával hozta a kis Jósát is! Menjünk, induljunk; Azzal nem vártva senkit, ki szaladtam a szekérhez, felmásztam a saroglyára, arról átvetettem magamba a kasba.

got idézett elő a közvéleményben, s az ellenzék orbi et urbi hirdette, hogy a magyar kormány okvetlen beadja a derekát a hadügyminiszternek, s akkor vége az annyira magasztalt pénzügyi egyensulynak és fölöslegnek.

Azonban a magyar kormány résen állott, és a közös hadügyminiszter követelését egész határozottan visszautasította. Egyre-másra utazgattak Szapary és Wekerle Bécsbe, s a közös tanácskozáson sikerült nekik erős és hazafias maguktartásával odavinni az ügyet, hogy a hadügyminiszter követelésével elállott.

Igy lett megmentve a nagy fáradsággal keresztülvitt pénzügyi politikának eredménye, az államháztartásunk egyensulya.

Rudini olasz miniszterelnök a vivmányok hatása alatt is újra határozottan hangsulyozza a békének szükségességét, bár hozzát teszi, hogy a hadügyi kiadások nem csökkenthetők.

Ujabbán megint fölmerült azonban az orosz hadtestek előretolásának és megerősítésének híre, és erre a közös hadügyminiszter állítólag mégis csak elé áll a delegációknak követelésével, annál inkább, mert Románia is elhatározta fegyverének javítását.

Nem hisszük, hogy a magyar kormány és delegációk engednének a nyomásnak, a nemzetet egy nehéz és nyomorító gazdasági és pénzügyi válságba engednék terelteni. Hiszen ha minden allarm hir milliókat nyel el, akkor a béke tönkre teszi az európai államokat.

Kész a magyar nemzet vért ontani és vagyonát áldozni a haza oltárán, ha kell, de a magyar kormányának kiváló érteke van az iránt, hogy a nemzet erejét kimélni és az erőt igazán nehéz időkre kell föntartani.

Bizalommal nézünk a delegációk tárgyalásainak elébe és reméljük, hogy szilárd erős kitarással sikerülni fog a pénzügyi egyensulyt megtartani.

Hiába mondták szülőim, hogy ne üljék a pusztára, mert az nagyon megráz, mit gondoltam én most azzal, mikor Jóska is ott kuporgott a kasban.

Végre hosszú készülődés után István bácsi körüljárta a szekeret, megoszarintotta hosszú bajuszát, melyekben fejére nyomta a kalapját, ostorát megsuhintotta, felpattant a nyergesre s egyszerre csak megcsendült az a bájos kedves hang:

— Csing-ling, csing-ling!

A szekér hátuljában én és Jóska hamar barátságot kötöttünk; az igaz, hogy ő „mert“ először megszólítani, de mikor már én is batorságot vettem magamnak mindenféle kérdésekkel ostromoltam.

— Micsoda sok ház az ott? hát az a csomó fa? kié ez a szép tehén csorda? hát ennek meg annak a virágnak mi a neve.

S az egyszerű kis paraszt fiú, a ki még iskolába se járt minden kérdésre megfelelt:

— Az a sok ház ott egy majos, a sok fa amoda egy kis erdő, a tehén csorda az árendás zsidóé, ez a virág itt ezer jó fű, amaz ott kutya tej; egyik orvosság, a másik mérég.

Istenem milyen okos fiú is volt ez a Jóska!

A majdnem 3 órai ut alatt mindig jött elő valami meglepő.

De megvallva az igazat, megörültem, mikor Jóska egy távolról fehérlő tanyára mutatva tudtomra adta, hogy oda megyünk. Kezdtem unni a szekerezést, mert az a hátulsó „kastély“ becsületesen megrázott (értettem a kastély alatt a szekérkast). Szüleimnek ki is jelenttem, hogy visszamenet megváltoztatom a helyemet.

A tanyán 2 borzas kutya, meg az István bácsi felesége fogadott bennünket.

Alig szállottunk le a szekérről, mindjárt akadt valami, a miben gyönyörködni tudtam.

Mindegyik katonai egyenruha.

A magyar osztályfőnök.

Budapest nov. 12.

(P. K.) Alig várhatta az ellenzék, illetve az a kis töredék, mely által a delegációban képviselve van, hogy a közös kormányt egy kis próbáját szolgálta annak, amit nálunk idehaza legújabbban „nemzeti politikának” neveznek. Már a megnyitó ülésen minden szokás ellenére szóhoz kellett jutnia Beüthy Akos ur szájá által a nemzeti politikának, mert különben gyalázatos csorba esett volna a magyar nemzet méltóságán.

Tessék csak elképzelni, mily mélyen sülyedt volna a magyar állam tekintélye az osztrák delegáció s az egész külföld előtt, ha gróf Kálnoky külügyminiszter nem mindjárt az eddig csupán a megalakulási munkának szentelt megnyitó-ülésen, hanem az első érdemleges ülésben interpellált volna egy magyar delegátus által az osztályfőnöki állás betöltése tárgyában! A nemzeti párt nem engedte, hogy hazánk ily megaláztatására kerüljön a dolog. Azzal a hősi bátorsággal, mely kitünteti őt, tultette magát minden eddigi gyakorlatától, és vitéllyel megszakitotta az alakilás munkáját, hogy Kálnoky elé állítsa a nemzeti méltóság posztulátumait.

Kár, hogy ez a nagy, sőt megváltó nemzeti tett lényegesen összezsugorodik ama nyilatkozatok által, melyekkel a közös pénzügyminiszter felett erre a nemzeti interpellációra a külügyminiszter helyett. Gróf Kálnoky tudomására adta a delegáció, hogy különben is szándéka volt a szóban levő állomásra magyart nevezni ki. A nemzeti párt tüze-jötté tehát tökéletesen feleslegesnek bizonyul. Amit a hazafias buzgóság ily hatalmas fényezésével kívánt, tulajdonképp már rég meg volt adva, még mielőtt elhangzott ajkáról az ezt illető óhaj. Hisz már hónapok óta csipirték a verebek is a háztetőn, hogy gróf Cziráky Bélát, Szűgyénynek a Felső személye körüli miniszterré történt kinevezése után, udvari tanácsosi ranggal ugyan, de azon határozott szándékkal nevezték ki a külügyminiszteriumba, hogy őt, amint megismerkedett az ügyek menetével, osztálytanácsossá léptessék elő. Ezt mindenki tudta Magyarországon, csak a nemzeti párt ignorálta.

Arról volt itt szó a nemzeti pártné, hogy olesón szedjen hazafias babérokat. Tudta előre, hogy gróf Kálnoky kilitásba fogja helyezni gróf Cziráky előléptetését; törekvése tehát oda irányult, hogy egy csoportosítsa az ügyet, miha neki kellett volna ez ígéretet a miniszteről kiküzdenie. Azt az eredményt, melyre a nemzeti párt számított, csakugyan ki is vívta. Legyen boldog abban a tudatban, hogy ez egyszer ismét megmentette a hazát.

Apróságok.

— Roy Blastól. —

Az emberek nemesebb része küzd a közérdekben azzal a tudattal, hogy a kiknek érdekében cselekedett, majd háládatosak lesznek érte.

Mennyire feledik ezek az emberek, hogy háládatosság nem emberi erény.

A főkapitány nagyon sokszor ment tüzoltóknkkal a tűzbe és azok most mégis — vizbe hagynák?

Apró kis csibék csipegetek a ház körül, köztük méltóságosan sétálgatott a vén kotló. Gyönyörűség volt nézni a kis csibék el-el maradnak s anyjuk hívó szavára egyszerre nagy lármával összefutnak. Ez különben magában véve nagyon prózai dolog, de én ilyesmit még azelőtt soha sem láttam, azután meg a gyermeki szívnek oly kicsiny-ség is örömet tud szerezni.

Míg szüleim elmentek a vetés közt ézt nézni. Jóskaival — mivel már a bruderschaftot is megittam, persze csak szárazon — meg-néztem a galambokat. Ezek is sokkal szebb színben tüntek fel előttem, mint a városban. Olyan vidáman turbékolnak egymásnak, oly édesen csókolóztak és oly könnyedén repültek a szabad térségen. Mikor aztán Jóska fűtyölt nekik leszálltak elébe, egy pedig egyenesen a vállára repült.

Elérkezünk a kis csikóhoz is. Békóba verve legelt a kövér gyepen. Az igaz, hogy a lefetés után szebbnek gondoltam azt az igazi csikót, de hát örültem azért így is neki. Jóska büszkén vergette meg karcsu nyakát, végig simogatta sűrűnyét s aztán biztatott engem, hogy simogassam meg én is; de én nem mertem hozzá nyulni.

Erre aztán Jóska gyávnak nevezett. Ezt már nem tűrhettem. Félekben tár, de elszántan oda mentem a kis csikóhoz és meg-érintettem. A mint azonban hozzá érttem, nagyot ugrott a csikó. Ijedten húzódtam félre. Jóska meg nagyot nevetett a markába.

Észrevettem, hogy ez a Jóska fia nem olyan szelid mint a milyennek látszik.

— Gyerek virágot szedni — indítványoztam hamarjában.

Teleszedték kalapunkat tarka-barka mezei virágokkal s vittük a már ebédhez készülő szüleimhez.

Jóska szótlanul jött a hátam megett. Nagy vijongások közt szedtem ki a virágokat kalapomból... s egyszerre csak

A lapokban legközelebb kitzik a közönségnek ezt a pályakérdést:

Kifújja-e az ember az orrát, ha zsebkendője nincs?

A debreczeni tüzoltó egyesület meg ezt a pályakérdést tűzi ki:

Ki fog elnökölni a tüzoltó szövetséget szoboszlói közgyűlésén?

A főkapitány lemondásának hírére 15 szabó kezdett titokban tizenöt arany galléros kabátot varrni két csillaggal.

Debreczenben vannak emberek, a kik a főkapitány tudtával, sőt beleegyezésével elbűntelenül raboltak: Megrabolták a tüzoltó ügyet leghívebb bajnokától.

Hirlapírói kis két a főkapitány lemondásához:

Id. Claquehutes Frigyes: Mit csinál a rendőrök istene a főkapitány visszalépésére?

If. Claquehutes Frigyes: A rendőrök istene örül.

Id. C. F.: Mit csinál Szent Flórián a tüzoltók védszentje?

If. C. F. Szent-Flórián busul.

Id. C. F. Mit csinál Mercur a tolvajok istene?

If. C. F. A tolvajok istene sir.

A főkapitány lemondásának hírére a biztosító társulatok felemelték a biztosítási illetékeket.

Vannak tüzoltók, kik ezt a lemondást örömmel fogják kipublikálni.

A bejelentési hivatal nemsokára felállítja. Az egész város a — rendőrségre kerül. Szinte már előre halljuk a mint Csapó Pista kapitányhoz, a hivatal főnökéhez e szavakkal ront be a szerelmes ember:

— Tessék megmondani, hol lakik az — ideáalom.

Helyi hírek.

Tájékoztató.

A királyi táblán hivatalos órák a segéd és kezdő hivatalokban d. e. 8—12, d. u. 2—5 óráig tartanak. — Az írtató, kiadó hivatal és az írtatók a felelős felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Anyakönyvtár a kollégiumban a közönségnek nyitva pénteken délelőtt 11-től 12-ig.

Muzsica a kollégiumban nyitva van vasárnaponként, d. e. 10-től 12-ig.

Nagy óráshangverseny vasárnap és ünnepnapokon d. u. 6 óráig a „Margit-fürdő” nagytérképén.

— Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester tegnap Budapestre utazott.

— Derecskén e hó 9-dikén töltötték be választás után a főjegyzői állást. Hat pályázó közül három jutott a főszolgabíró: egyhangulag közfelkiáltással Kovács Imre sárándi jegyzőt választották meg.

— Rákóczy Partéics Ottó, a lapunk olvasói előtt előnyösen ismert főhadnagy parancsnoksága alatt a székesfehérvári m. kir. ménitelep parancsnokság, mely a legnagyobb

brrr! egy csunya béka ugrott ki belőle. Megrettenve dobtam el a kalapot magamtól.

Jóska egyet nevetett s elszaladt. Alig végeztük be az ebédet, Jóska már egy szalmaboglya tetőjéről kiabált hozzám és kézzel lábbal hadonászva hívott hengerbuckázni.

Szaladtam a boglyára s hanytuk a buk-fenczetek nyakra-főre. A Jóska fia itt is ráakart szedni valami nyaktörő halálugrással, de éltem a gyanuperrel s nem csináltam utána.

Végre elérkezünk ahhoz a helyhez, mely emlékeimből soha ki nem fog mosódni s amely komoly dolog színhelye lehetett volna, de hála a gondviselésnek, most már csak a tragikomikus név illeti meg.

A mint a boglyáról lehengerőztünk, így szólt Jóska:

— Te, tudok én egy új játékot!

— Mi az!

— Játsszunk akasztósdit.

— Hát az hogy megy?

— Csak gyere, majd megmutatom én — szólott komoly arccal s vezetett a padlásra.

— Lásd ez igen egyszerű és furcsa játék — kezdte Jóska a mint a padláson voltunk. Ezen kötél egyik végét átvettem a keresztgerendára, a másik végét pedig a nyakamra hurkolom; a kötél lecsüngő végét a kezembe fogom és kezdem vele himbálni magam. Azután repülök gyorsan. Így ni!

Azzal a kötél nyakára kötöttem, úgy azonban, hogy a kabátja felső részét is a kötél alá szoritotta, hogy a bőrt meg ne sértse, azzal a két kezével egyenletes mozgásban húza a kötelet. Teste a levegőben függött, és egyenlő himbálózásokban lengett, mint az ingu.

— Na! ugye kedves játék? kérdezte tőlem, mikor a repülését elvégezte. Most próbáld meg te is!

Azzal nyakamra húzta a kötelet, kezébe vett egy botot s elkezdett dirigálni.

egész Magyarországon, folyó évi november hó 1-én Palin Zalamegyében egy új 130 lóerős és megfelelő legénységgel álló osztályt állított fel.

— A Csokonai-kör estélyére belépti-jegek kaphatók 1 frjtával Tóth Béla győgszertárában.

— A debreczeni izraelita hitközség 13000 irtos tölteszéki kölcsöne kötvényeinek 3-dik törlesztési kiorsolása Paksy Imre kir. közjegyző ur kézbejöttével megtartván, ez alkalommal az 59. 222. 260. 161. 77. 235. 184. 158. 107 és 24 számú részkötvények kiorsolattak. A kiorsolt részkötvények — a kötvény feltételek első pontjának megfelelőleg — 1891. november 15-től kezdve, az esedékessé vált 3-ik számú szelvény pedig a mai naptól kezdve Weinberger Lajos hitközségi pénztárnok uralmá alá kerültek. Debreczen 1891 november 9-én. Az izraelita hitközség előljárósága.

— Lesz-e telefon? A nagyobb vidéki városok erősen reménykednek, hogy rövid időn telefon által össze fognak a fővárossal kötni. Nekünk is bizonyára jut ily telefon, s erre reményt meríthetünk a kereskedelemügyi miniszter azon előterjesztéséből, mely szerint a telefon és távírda kiterjesztésének költségeire 3 millió forintot kér az országgyűléstől és kétezer darab telefon gépet rendel meg.

— Athelyezés. Szopó János h. bősörményi kir. aljárásbíró hason minőségben Tokajba helyeztetett át. Helyét Kálmán Lajos tokaji aljárásbíró foglajja el.

— Javulnak az erkölcsök. A rendőri órákat az emberek, hogy míg azelőtt reggeli két órákor alig tudták a kulló sori kikorcsmákból kiválaszni a vendégeket, addig most nagyon kevés bajuk van velők, mert a kis korcsmák esti 10 órákor csaknem kivétel nélkül zárva vannak, nem lévén vendégök. Az optimisták ennek okát az erkölcsök megjavulásában keresik, a pesszimisták azonban azt állítják, hogy a javító predikáció egyszerűen a filoxeráról ered: a bor drága és a szegény ember nem tud mulatni.

— Licitáció volt tegnap a második kerületi kapitányságnál, a hol a szabályellenes jelzés miatt elkobzott üvegek és poharak adtak el a leg többet ígérőknek. Az ebből befolyt összeg a szegényalaphoz osztottatik.

— A honvéd laktanyák építésére hirdetett versenytárgyalás iránt egy a helybeli építésszek és vállalkozó iparosok, mint a fővárosi és egyebütt lakó építési vállalkozók nagy érdeklődést tanúsítanak. Ez ideig már körülbelül harminczan kérték a vállalati feltételeket és költségvetést a mérnöki hivataltól debreczeniek kivül Budapestről, Szegedről, Szabadkáról, Bécsből, Zomborról, Troppauból, M. Saigetról, részint az összes munkákra, részint csak egyes munkákra vonatkozólag. A zárt ajánlatok decz. 10-ig adhatók be, az árlejtést pedig decz. 11-dikén tartják. — Ma megérkezett a belügyminiszter leirata, amelylyel a f. évi Jun. 11-dikén tartott közgyűlés 101. sz. határozatának azt a részét is jóváhagyja, amely szerint a honvéd laktanya céljaira szükséges magán tulajdont képező telkek és földek egészben vagy a szükségeshez képest részben magán egyezség vagy kisajátítás útján meg szerzessenek.

— Márton napja. Márton napja, egyike az év legélvezetesebb napjainak. Élvezetes pedig azért, mert gastronomikus ceremóniával van egybekötve a megünneplése. És ép ezért

Na fogd meg a kötél végét!... most húz lefelé, de esendesen, hogy a lábod ne érje a földet. Eddig jól van!... Most már himbálóz egy kicsit, kezdeddel és lábbal adj egy lökést magadnak... Ugy, ugy, ugy!

S csakugyan a levegőben függve, kezdetem nagy szerényen ide s tova lengeni. A kötél szoritását, mivel az a kabátom felső részére volt erősítve — nem is éreztem, olyan kellemesnek találtam a repülést.

Jóska botjával ütötta lengésemhez a taktust, kezdve az adagiót s végezve a pin mossón.

A pin mossónál azonban a kötél kabátomról felcsuszott a nyakamra s egyszerre éreztem, hogy valami fojtogatni kezd mindig erősebben.

Lábaim rugdalozása által még jobban nyakamra szorult a hurok, s a legkomikusabb az volt a dologban, hogy a kötelet hiába igyekeztem, nem tudtam elbocsátani, pedig ezáltal meg szabadulnom volna a kellemetlen finálétól.

Két kezem annál gyorsabban húzta a kötelet, mennél jobban éreztem annak másik végét nyakamra hurkolódn. Jóska a taktust ítés helyett fortissimó kiabált reám, hogy bocsássam el a kötelet, de hiába... kezdetem elveszténi lélekjelenlémet.

Lélekzetem már-már akadoni kezdett, arcomban a vér megtolult, fejbőröm fájdalommal feszült, izmain gyorsösen rángatóztak, s lábaimmal kétségbeesetten rugkaptam. Kiabálni akartam volna, de nem voltam képes. Egyszer aztán eszméletemet végkép elvesztettem, s nem láttam, se nem hallottam többé... Még csak egy erős dübbenésre emlékezem... A mi ezután következett, azt csak később tudtam meg.

... Mikor oda lent a nagy zajt meghallották, felsiettek a padlásra.

Lélekzet és eszmélet nélkül felküdtem a gerenda alatt. Nyakamon még rajta volt az

Márton nem demokrata ünnep, mert az a ceremónia abból áll, hogy egy szép, pirosra sülttöd lud kerül a fehér asztalra áldozat gyanánt — már pedig a lud nem igen jut minden asztalra, mert még IV. Henrik is csak azt merte reményleni, hogy jöltre vergődő népe fazekába minden vasárnap egy-egy tyuk kerül; de ludig nem mentek az álmai. Márton napját teljes ceremóniával csak a jobb módúak ünneplhetik. A debreczeni Mártonok tegnap mind „ludas” ok voltak, a szó kellemes, ünnepi értelmében. Kedélyes ludfogyasztások mentek véghez a névestéiket ünneplő quantum satiban létező Mártonok vendégasztalainál.

— A kedvesét követelte tegnap éjjel a várad-utezán egy Szathmáry János nevű kőműves-segéd. A kedvese egy szakácsné lett volna, a ki azonban elmenekült a berugott ember elől. Erre Szathmáry nagy patátiát csinált, kéát is rántott elő és azzal fenyegette a háziakat. A rendőrség letartóztatta. A részeg ember előzőleg elbukott valahol és valami köben betörte a fejét. A kihágási bíróság megbűntette.

— Felültetett tüzoltók. A debreczeni tüzoltó őrséget tegnap második ízben felültették. A nagytemplom tornyából tüzet jelzettek nekik, mire ők gyorsan kivonultak a Péterfián levő Parragh-féle ércolvastóhoz. Találtak is ott a szabadban három méter magas, egy méter széles lángoszlopot és közvetlen a ház eszeje mellett. Az olvasztó tulajdonosa azonban azt mondta a tüzoltóknak, hogy neki azokra a lángokra szüksége van, el ne oltásák. Ilyen nagy tűz a szabadban veszélyes lévén, az olvasztó tulajdonosát kérdőre vonták, mire ez az iparhatóság megengedte neki. Erre a tüzoltók visszavonultak, de jelentésükben kéri a hatóságot, hogy a szabadban való tüzelést tiltsa el az olvasztónak, mert az előző is veszélyes, másodsor pedig olyan nagy, hogy ha az arról értesített toronyőr egyszer magát a házat látván lángra gyulni, megtévedne és akkor sem jelezné a tüzet.

— A tiszai hid. Poroszló és Tisza-Füred közt, mint a „TF. és V.” írja hír szerint f. nov. hó 18-án körül fog a közúti forgalomnak is átadni. Ugyanakkor történik a megyei út készen levő részének műtanrendőri bejárása s átadása. A megyei út igen szép, szolid munka, egész menetében erős tölggyfa védő oszlopokkal s ott, hol közvetlen a vasúti töltés mellett halad, korlátokkal van ellátva. Az egész utvonalon Poroszlóig e hidakkal együtt, csak a jövő tavasszal fog teljesen elkészülni, s a közforgalomnak átadni.

— Józannak muszáj lenni! A belügy- és kereskedelemügyi miniszterium körrendelete alapján közhírre fogja tenni, hogy mindazon egyének, kik gőzgépek ünláll kezelésével, vagy gőzmozgók futásával vannak megbízva, az ebbeli teendőket teljesen józan állapotban kötelesek végezni, ellenkező esetben tőlük a képesítési bizonyítvány is megvonatik.

— Bejelentési intézmény 100 év előtt. Semmi sincs új a nap alatt. Lapunk egyik barátja ezt az igazságot rábizonyítja a szerkesztés alatt álló bejelentési hivatalra is. Különben azt már rég megirtuk, hogy a debreczeni civis a polgári oklevélben eskü alatt már régen is arra volt kötelezve, hogy házában idegeneket ne engedjen lappangani, hanem tartsa polgári kötelességének azokat,

átkozott kötél, mely hivatala lett volna engem a mennországhoz vezető uton tovább vinni.

Halántékomat s hülni kezdő testemet sokáig dörszölgétték, s már szüleim bizonyosra vették, hogy az a kis lélek, mely egy egy sohajtásban jelt adott arról, hogy élek, nem sokára végkép elszáll belőlem.

Ugy félholtan haza vittek. Most már csakugyan nem üttem a „kastélyban”, szalmából puha fekhelyet készítettek számomra a székemben. Otthon az orvosi vizsgálat kiderítette ugyan, hogy még élek, de egyszeremind alapos kilátást nyújtott a mielőtti meghalásához.

Az ezután következő hétre egyáltalában nem emlékezem. Még az hozzá, hogy meggyógyultam és most elmondhatom magamról azt a mivel nem sok ember dicsekedhetik, hogy egyszer már felvoltam akasztva, Hjal sok mindent megkell az embernek próbálnia.

Hát a hóhér? ha ugyan Jóska megilleti ez a név hová lett!

Hát bizony a Jóska fia, a mint látott engem eszméletlenül leesni, álló ott hagyott a faképnél s félelmében elfutott hazulról.

Csak négy nap múlva került vissza a tanyáim.

Pedig ő nem volt bűnös, csak egy kicsit pajkos. Mert ámbátor ő szerzte nekem azt a kellemes kéjtuzást, de a karomon végig húzódo fájdalmas kék voaal egy hónapig is tanuskodott a mellett, hogy botjával nemcsak taktust ütö, de a tulvilágból is vissza tudott varázsolni.

És mikor felépülésem után félekben, személyesülve jött hozzám bocsanatot kérni, én bizony teljes szívből megengedtem neki, sőt magamban még azt is gondoltam, hogy:

— Milyen életre való, derék fiu ez a Jóska!

felettes hatós adatot kapunk gondos és kü már 100 évve déglő öktől, h névsorát nap 1790 május 1. kezű határozat városba megte mutatnak ezen Lóbeli vendég rancosított azon Vendég

gyezve fel és Biró Urnak s bathy István utcai templ alapítója.

— A ma hivatali felvámagya, eir bejelentés élet rendelet, mint nál könyomat kerül ki a sa nosnak megk a tanács a m fülkéri, a hat kedéseknék pedig azzal b hivatalnak a rendezze be még mindig nácsnoknál a belterületen díjazásban re dik pedig kapnak. Ezz lelküsmerte usi, mégis gy nőkök, mivel van szükség

— Han vésznője, B énekesné, ki saiban aratja művésznő h december h mében tartja jövdelem f sújtintézte László A zölthök.

— Az az a történet le. Beállított egyén és ké nyok gyűjté tanító. A fő nyilatkozatt adhat, mer segí egyén dályvel ké vatkozott a házán is me A főkapitán áthágták is. De látván f felajánlotta melylyel ol éltel ebtki totta vissza

— Hő cselék köz Pedig éhségtől. Hason hatósági ig Ekkor utasította a fty Imre pő kérdéseim városunkat néptanító

— Eg ra tévedést oldaláról. Uj Fried Leo azzal a k engedtesékk más köztvet az építése, 50—60 me hozni a va nyukban, a építése új tás napját hérsözeg)

tiszai vízi amiatt, ho nagy részét egyezik a nyát alapít hogy ez a kevesebb e sági bizott javaslata, a kérdést, milyen rés a hasznosi költségeit, és költség

— bi h méno. Uhaton ha gyed rész tegy 1700 előzménye

feleltes hatóságánál bejelenteni. Most újabb adatot kapunk, amely azt bizonyítja, hogy a gondos és körültekintő debreczeni szenátus már 100 évvel ezelőtt is megkövetelte a vendéglőktől, hogy a hozzájuk szállt vendégek névsorát naponta bemutassák a főbíró urnak. 1790 május 14-dikén ugyanis a tanács következő határozatot hozta. Hogy a jó rend ezen városba megtartassék és tudni lehessen kik mulatnak ezen városba Fischer Henrik Fejér Löbéli vendég fogadás felhivatván, megparancsoltatott néki, hogy mindazoknak, akik azon Vendég Fogadóba szállanak Neveiket jegyezzék fel és azon Jegyzést napról napra Fejér Bíró Urnak vigye be. — Ezen időben Somó bathy István uram vala a főbíró a czepléd utcazi templom halhatatlan nevű kegyes alapítója.

— A mai tanácsülésmiután a bejelentési hivatal felállítását a belügyminiszter jóváhagyta, eirendelte, hogy egy a rendőri bejelentés életbeléptetése ére vonatkozó szabályrendelet, mint az új hivatal szervezete azonnal kiemeltassék, előbbi 4000 példányban kerül ki a sajtó atul és minden háztulajdonosnak megküldetik. A főispán urat értesíti a tanács a miniszteri leirat megérkezéséről és fölkéri, a hatáskörébe tartozó további intézkedéseknek megtevésére. A rendőri főkapitány pedig azzal bizatott meg, hogy a bejelentési hivatalnak a Vecsey háznál levő helyiségeit rendezze be és szerelje föl. — Népösszeíróknak még mindig jelentkezhetni Körner Adolf tanácsnoknál a hivatos órák alatt. — A belterületen működő népszámlálók 10—10 frt. díjazásban részesülnek, a külterületen működik pedig a rendes napidíjon kívül fuvart kapnak. Ezel a népszámlálással, bár ép oly lelkiismeretességet igényel, mint a januáriusi, mégis gyorsabban haladhatnak az ügy-nyökök, mivel kevesebb adat összegyűjtésére van szükség.

— Hangverseny. A jelenkor első ének- művésznője, B a r b i A l i c e es. és kir. kamara énekesnő, ki jelenleg Europa legnagyobb városaiban aratja diadalait Wurm Mária zongora- művésznő közreműködése mellett folyó évi december hó 1 én a „Bika” szálloda díszter- mében tartja hangversenyét. A tiszta jövedelem felerészben a városi színházi nyugdíjintézete javára fordittatik. Előjegyzések L á s z l ó Albert könyvkereskedésében eszköz- lölhetők.

— Az ünnepek. Szomorú jele az időeknek az a történet, a mi a főkapitány előtt folyt le. Beállított hozzá egy intelligensnek látszó egyén és kért tőle engedélyt könyöradomá- nyok gyűjtésére, előadva, hogy ő kiérdemesült tanító. A főkapitány, bár megszánta őt, ki- nyilatkozta, hogy ilyen engedélyt nem adhat, mert Debreczenben idegen illeté- ségű egyének csak belügyminiszteri enge- délyvel kéregethetnek. — A jövevény hi- vatkozott arra, hogy Miskolczon és Nyiregy- házán is megengedték neki a koldulást. — A főkapitány erre azt felelte, hogy ha azok áthágták is a szabályzatot, ő nem hághatja át. De látván hogy a jövevény bizonyosan éhez- ik, felajánlotta neki, hogy ad egy utaványt, a melylyel olyan népkonyha-féleben olcsó meleg ételt ehetik. A jövevény indigánczióval utasi- totta vissza mondván: — Hova gondol főkapitány ur, én a csö- ceselék között egyem!

Pedig látszott rajta hogy majd eldől az éhségtől.

Hasonlólag visszautasította azt is, hogy hatósági igazolvánnyal utazzassák haza. Ekkor a főkapitány a polgármesterhez utasította a kiérdemesült tanítót és Simon- fy Imre polgármester ur 2 frtot adott a kiérdemesült tanítónak, melylyel elhagyhatta városunkat. Szomorú dolog, ha csakugyan néptantói volt.

— Egy látszóvet vitt el valaki, bizonyá- ra tévedésből a színház földszintjének jobb oldaláról. Kértek, hogy vigye vissza.

— Új beruházások a város ohati birtokán. Fried Leo és Fried Dániel külső-ohati bérlők azzal a kérelemmel járultak a tanács elé, engedtessek meg nekik az ohati vasuti álló- más közvetlen közelében egy nagy magtárnak az építését, amelyet könnyű lenne azután 50—60 méter vágánnyal összeköttetésbe hozni a vasutal. Bérlők elmondják beadvá- nyukban, hogy a debreczeni f. abonyi vasut építése új terheket rakott reájuk (a megnyi- tás napjától kezdve 20%-tel emelkedett a bérösszeg) s a vasutnak, mely drágább a tiszai vízi utnál, nem vehetik kellő hasznát amiatt, hogy az oda felvezető utak az év nagy részében járhatatlanok. Ha a tanács bele- egyezik a magtár építésbe, ök amalett új ta- nyát alapítanak, nagy jószág állománnyal, hogy ez által a trágyázást is könnyebben és kevesebb erővel eszközölthessék. A gazda- sági bizottság az engedély megadását hozta javaslatba, de előbb tisztázandóknak tartja azt a kérdést, hogy a város mennyi idő alatt és mi- nyen részletekben térítse meg a bérlőknek a hasznosnak és szükségesnek ítélt beruházás költségeit. Ugyanezkor tájékoztatásul tervet és költségvetést is készített a bizottság a városi hivattal. A terv szerint a belső mértékű adó épült magtárnál egy ne- Ohaton barna... külső ohati magtár min- gyed részrel bőve... — A tanács ezen terv 17000 frtba kerül. — A tanács ezen előzmények folytán bérlőket felhívta, hogy a

magtár nagyságára, helyére, a finencziális részére vonatkozólag részletesebben nyilat- kozzanak.

Egy csillag.

— Beesületsértési pör. —

Soha ilyen pöröskét nem tanulmányo- zott még bíró. A járásbíróasztalán van erről egy csomó akta. Egy nagy ostobaság az egész, a bírónak azonban nehéz probléma jutott benne. A jogszókat meg éppen érde- kelni fogja a történet és kiváltképpen az íté- let. De milyen is lesz az! Azt magunk is kíváncsian várjuk. Legkiváncsibban azonban az atyafiság, komaság, szomszedság, egész utcák, melyek egy hét óta tudnak a törté- netről. A pörnek nincsen tanuja, csak egy ragyogó csillag. De hadd mondjam el, hogy került ez a ragyogó csillag a két szomszéd kisasszony históriájába.

A „meggytapisszárók” czimzett jó for- galmu szatóc-üzlet tulajdonosa derék férfi. Rozi kisasszony a szem-nyé, a szatóc-üzlet vonzó ékessége. A „sárga rigóhoz” czimzett szatóc-üzlet tulajdonosa hasonlóképpen derék férfi. Juliska kisasszony az ő leánya, az üz- let vonzó ékessége. S mivel hogy éppen szom- szédok, a természet rendje szerint örökösen marakodnak.

Azt mondják a „sárga rigóék”, annyiban vannak előnyben a „meggytapisszárók”-kal szemben, hogy Juliska gyönyörű barna leány, Rozika gyönyörű vörös. S a gyönyörű vörös egy este csak hallgatja a szomszéd „sárga rigóék” udvaráról hangzó elragadó nótát. Az irigység és a „meggytapisszárók” mondhatták csak erre a dalra és hangra, hogy nem szép.

A „sárga rigóék” szép barna rigója csak futja a holdvilágos estén meleg szivecskéjének egész áradásával és sárga czukor édes szá- jacskájával:

Az a csillag, amely ott fűn ragyog,

Az az enyém, boldog azért vagyok . . .

A „meggytapisszárók” Rozikáját elfuttotta az irigység. Főnézett a csillagos égre:

— Mit? Micsoda csillaga van ott neki? Neki van ott fűn egy csillaga? Ki adta ne- ki? — gondolta magában és ette a zélog, mert újfont csak az hangzott:

Az a csillag, amely ott fűn ragyog,

Az az enyém, boldog azért vagyok . . .

Ez több volt a soknál.

— Na megállj, — gondolta a bájos vö- rös főnöke — majd lehozom én neked azt a csillagot.

A szép barna rigócska nótája hangzott még egy darabig, aztán leszállt az éj. el- aultak a „sárga rigóék is. meg a „meggyta- pisszárók” is. Másnap ajánlott levelet kapott a sárga rigóék kisasszonya. Főlbontotta a le- velet az egész család. Tartama ez volt: „Tisztelt Julis kisasszony! Tegnap este megadtuk a kegyed nótájából, hogy kegye- nek odafűn volt egy csillag. Engem küld- tek ki jó barátai, hogy hozzam le kegyednek a csillagot. Ne gondolja hogy azért, mert az üz etben ellenségek vagyunk, mint nő is ell- ensége vagyok, fölmentem a kegyed csillagá- ért, ott találkoztam egy bakával és ez udva- riasan átadta, amit ezennel idezárók. Barátsá- gás szomszédja Rozika.”

S amint a levél-ívet megrázzák, kihul- lott a — baka csillag.

Ez a csillag ragyog a bíró asztalán. Hát beesületsértés-e ez?

Színház.

Tegnap este já „N a g y m a m a” előadása iránt nagy volt a közönség érdeklő- dése, miután K i s s Irén kisasszony, városunk szülötte lépett fel benne próbaképen Pirocska szerepében. K i s s Irén kisasszonyt szinpadra lépte alkalomával rokonszenves tapsal fogadta a közönség és tisztelői, a zenekarból 7 szép csokrot nyújtották át neki. Pirocska szerepe nem olyan, hogy abban valami nagyot lehetne produkálni s csak egy jelenete van, mely művészi érzéket igényel. Ez az, midőn Sze- mény gróf előtt bátyja életéért könyörög. Itt meg kell tartani a vigjáték alaphangját, de bele kell vegyíteni az aggodó szerszet érzését, mely alól kicsillámlik az is, hogy a kérdéses párbajban nemcsak a bátyja életét félti, hanem azt is, a kivel beszél, a kit szeret. A kisass- szony úgy beszél, mintha csak két csirkéről lenne szó, melyeket jó ha le nem puffantanak, de ha lepuftantják az se valami nagy baj.

Általában a kisasszony debutirozása nem emelkedett tovább a műkedvelőnél és mi nem ajánlhatjuk neki a színi-pályát bővebb tanul- mányozás nélkül. Ellenben megróvást érdemel a rendezőség, mely minden jó tanács és taní- tás nélkül engedte színe lépni a kisasszonyt. De azt meg kell jegyeznünk, hogy a kisass- szony igen elegáns jelenség és bámulatos az a könnyedség, melylyel a színészek között megállott mint műkedvelő, minden zavar és lámpaláz nélkül. Az az intelligencia, melylyel a kisasszony rendelkezik, talán lehetővé tette volna neki a sikert, ha a rendezőség előzőleg egy kissé többet foglalkozik a kisasszony oktatásával. Az udvarias közönség ennek da- czára minden jelenésekor megtapsolta.

* Kocsis Etelka városunk szülötte valóságos diadalokat arat Győrben s a győri lapok elragadtatással írják felőle; hangját, játékát

egyaránt kiemelik. Természetes dolog, hogy mi minden kiválóbb alkalommal megemléke- zünk róla, mert hiszen ő a miénk, városunk szülötte s színi pályáját is nálunk kezdette s most azt látjuk, hogy rövid időn őt is a szinpadunkról kikerült jelesek közzé sorolhat- juk. A „Győri Közlöny 90 ik számában olvassuk: Ma este (nov. 8.) F a u s z t opera előadását élvezte nagy számú közönség. A szereplők hangjuknál voltak s az előadás a két évvel ezelőttnél jobban, és mondhatjuk teljesben sikerült. M a r g a r e t h a szerepét K o c s i s E t e l k a gyönyörűen énekelte. A szerep nehézségeit szép, tiszta és jól iskolá- zott hangja, a fáradság legkisebb jele nélkül leküzdötte. Kétségtől volt a mai est hő- snője s a közönség nem volt fukar tapsokban és kihívásokban. Mi is a távolból gratulál-unk a szép sikerhez.

Vegyes hírek.

* Ingyen biztosítás. Az erdélyrészi magyar közmívelődési egyesület kolozsvári palotáját szászker forintig biztosították tűzár ellen s az ezért járó évi díjat: 50 frt 97 krt, be is fizették a társulati pénztárb. A mint ezt megtudta a társulat vezérfelügyelője: Szekula Ákos, nyomban levelet írt az egyesület elöljáróságához s visszaküldte a befizetett összeget; azt irván, hogy tekintettel az egyesület magas- tos céljára, palotája az első esztendőben in g y e n l e s z b i z t o s í t v a. Ez is egy szép adat arra, hogy ez egyesületet milyen lelkesülés környezi.

* Az új érsekek javadalma. Az esztergomi és kalocsai érseki székeknek már megtörtént s a zágrábnak legközelebbre várható betöl- tése alkalmából följegyzik az érsekségek javadalmazását is. Az esztergomi érsekség uradalmának kiterjedése 72,723 kataszteri hold s a kat. tiszta jövedelem 243,456 frt. A kalocsai érsekség uradalmi területileg még nagyobbak: 92,251 holdat tesznek, de a jövedelem nem nagyobb: 231,096 frt-ra van becsülve. Végre a zágrábi érsekség birtokai 21,505 holdra terjednek, 94,395 frt jövede- lemrel.

* A tavalyi hírlap forgalom Magyarorszá- gon. A kereskedelmi miniszterjelentése szerint 4910 hazai és külföldi lapra terjedt ki. Ösze- sen 65,121,759 példányban. Az országban szállított a posta 56 milliónál több példányt, Ausztriából érkezett 3581 lap közel hat mil- lió példányban, külföldről 156,127 példány Magyarországból Ausztriába küldtek közel 1 és fél millió, külföldre közel egy millió pél- dányt. Ausztriából öt milliónál több német és 190,608 cseh lap érkezett, külföldről 60,660 francia, 413,464 német és 21,155 angol pél- dányt sat.

* Regényes válopör. A nem rég elhunyt Bonaparte Luczián hercegnek maradt egy természetes fia, aki eddigelő egyszerűen Clovis urnak hívták. De atyja néhány nappal halála előtt törvényesítette. Így október óta Banaparte Clovis lett belőle. Annyiban osztozik is a világhírű család fajta-tulajdonságaiban, hogy az ő vérében szintén meg van a szerelmi regényesség. Clovis ur már rég ideje házas, de a mint atyja családnevét fölvette, ott hagyta nejt s egy Scott nevű kisasszonnyal ki nagyon elbájozta, meg is esküdött. Az elhagyott nő: Mme Rosalie Bonaparte-Clovis válopört indított vele. És ez regényes, szöve- vényes pör lesz. Szerelmeli fog benne a Clovis keresztlevele, mely ismeretlen szülőket mutat ki, a Luczián herceg szerelmi regénye és a kétéjűség vádjá. Szóval egy időben két vá- lopört fog foltokat vetni két francia trónkö- vetelő család nimbuszára. Az orleansi herceg a londoni itélős-ék elé lesz idézve a Mme Meiba szép énekesnő válopörében; ebben a máskban meg a Bonaparte nevet hurozolja meg egy elkéseredett asszony.

* Mikor szép a nő? Hafiz, a halhatatlan perzsa költő, következőleg határozta meg a női szépséget: Négy dolognak feketének kell lenni a nőnél: a hajnak, a szempillának, a szemöslagoknak s a szemöldöknek; négynek fehérnek: a kéznek, a szemtengerének, a fo- gaknak és a bőrnök; négynek vörösnek: az ajkának, a nyelvnek, az arcnak és a fog- busznak; négynek gömbölyűnek: a fejnek, az előkarnak, a lábikráknak, a nyaknak; négy- nek hosszúnak: a deréknek, az ujjaknak, a karoknak és lábszárnak; négynek széles- nek: a homlokának, a mellnek, a csipőnek, a szemének; négynek finomnak: a szemöldök- nek, az orrnak, a bőrnök és ajkának; négy- nek kicsinek: a füleknek, a kebelnek, a ke- zeknek és lábának.

* Az utmesteri intézmény megszüntetése. A kereskedelmi miniszter tervbe vette az állami közutak gazdaságosabb fenntartása ér- dekében az eddig fűnállott utmesteri intéz- mény fokozatos megszüntetésével a szakm- nőki intézmény életbeléptetését. Az erre vonatkozó intézkedések már folyamatban is vannak.

Naptárak

az 1892-iki szökő évre.

A „Franklin Társulat” magyar irodalmi intézet által küldettek be szerkesztőségünknek a következő, közkeveltségnek örvendő, csino- san kiállított és nagy góddal szerkesztett 1892-ik évi naptárak.

István bácsi naptára vagyis család- házigazdáknek és gazdasszonyoknak, népe- velőknek, helységi előjáróknak, iparosoknak

és földmívelőknek való képes kalendárium 1892-ik évre. Alapítá Majer István. Szerkeszti Köhalmi Klímstein József tanár, közlemények- kel Nyulasy Antal, Hídvéghy Árpád, Zellinger Arnold, Némethy J., Szemler Ferenc, De- mény Dező stb.-től. XXXVII-ik évfolyam. Számos képpel. Tartalma: I. Az erkölcsi világ. II. Gazdák és gazdasszonyok naptára. III. Népevelők naptára. IV. Történetiek. V. István bácsi a hazában és a nagy világban. VI. Művészet és műipar. VII. Tréfák mezeje. Adomák. Ára fűzve 50 kr.

Protestánsujképes naptár 1892-ik évre. Szerkesztette leg. ifj. Szász Ká- roly, Szabolcska Mihály, Szász Károly, Bak- say Sándor, Torkos László, Szilády Áron, Vargha Gyula, Könyves Tóth Kálmán, Hamar Andor, Góbi Imre, Somogyi Rudo f. ifj. Szász Béla stb. közreműködésével. XXXVIII. évfolyam. Képekkel, s a protestáns egyház és iskola tisztí névtárával. Ára fűzve 50 kr.

Falusi gazda naptára 1892-ik évre. A magyar gazdák, kertészek, lelkészek és tanítók számára. Több szakember közre- működésével szerk-szti Kovácsy Béla, a „Gyakorlati mezőgazda” szerkesztője. XXXVIII-ik évfolyam. Számos ábrával ellátva. Ára fűzve 80 kr.

A magyar nők házi naptára 1892-ik évre. Szerkeszti K. Beniczky Irma. XXIV. évfolyam. A szövegbe nyomott sok képpel s a háztartáshoz szükséges naplő- jegyzetekkel ellátva. Ára fűzve 60 kr.

Székelye-gyleti képes nap- tár az 1892 ik évre. Szerkeszti a központi választmány megbízásából Beneak Elek. XI. évfolyam. Számos a szöveg közé nyomott képpel. Ára fűzve 25 kr.

Honvéd naptár az 1892-ik évre (Együttal katonai naptár.) a magyar nép számára. Szerkeszti Aldor Imre, XXV. évfolyam. Képekkel. Ára fűzve 60 kr.

Lidérc naptár 1892-ik évre. XXXI. évfolyam. Számos nagyobb és a szö- veg közé nyomott kisebb képpel Ára fűzve 60 krajczár.

A magyar nép naptára 1892-ik évre. Képes kalendárium sokféle hasznos és mulattató olvasmánnyal ellátva. Szerkeszti ifj. Tatár Péter, XXXVII. évfolyam. Ára fűzve 25. kr.

Debreczen piact.

G a b o n a és élelmiczikkek.

Nov. 10. heti vásár.

B u z a egy métermázsza 10.40-10.50.—10.00 frt. K é t s z e r e s 9.30.—9.40.—9.50 frt. R o z s 9.30.—9.40.—9.50 frt. A r p a 5.00.—5.10.—5.20 frt. Z a b 5.30.—5.90-6.00 frt. T e n g e r i u j 5.30.—5.40.—5.50. frt. K ö l e s 4.00. frt. R i z s 22 frt.

L i s z t e g y m e t e r m a z s z a l e g n e m e l e h b 18 frt. 20 kr. zsemlye liszt 17 frt. 60 kr. f e h é r k e n y é r l i s z t 17 frt — kr. barna kenyér liszt 14 frt. 40 kr.

B u z a d a r a e g y m e t e r m a z s z a — frt. — kr. A r p a k a s a e g y m e t e r m a z s z a — frt — kr. B o r s ó s z e p e s s e g i e g y m e t e r m a z s z a 17 frt 50 kr. L e n o c e s z e p e s s e g i e g y m. m. 19 frt. . . kr. B a b (pasuly) fehér egy m. m. 8 frt. 50 kr. K ö l e s k a s a e g y m. m. 14 frt — kr., B u r g o n y a e g y z s á k 1 frt 10 kr. egy m. m. 2 frt 20 kr.

S z a p p a n e g y k i l o g r a m m . 28 kr, F a g y u n y e r e g y k g . 36 kr: tisztázott — kr.

H á j e g y m. m. 48—50 frt. S z a z o n n a e g y m. m. 44—47 frt. D i a z n ó l s i r e g y k i l o g r a m m — 60 kr. C z u k o r e g y k i l o g r a m m 42—44 kr. M a r h a u s 1 k g r 46, 50, 52 kr.

S z a r v a s m a r h a é s l ó v á s á r .

Nov. 10. heti vásár.

F e l h a j t a t o t t l ó 700 db. s z a r v a s m a r h a 1800 db. Eladott 16 212 db. s z a r v a s m a r h a . 695 db. — Az árak voltak: hizott ökr 250—360 frt. hizott tehén 150—250 frt. I. rendű jármos ökr 350—450 frt. II. rendű jármos ökr 250—280 frt. III. rendű jármos ökr 180—220 frt. Fejős tehén borjuval 150—250 frt. borju nélkül 130—180 frt.

N e g y e d f ű t i o s 150—250 frt. H a r m a d f ű t i o s 120—200 frt. R u g o t t b o r n y u 40—100 frt.

A z árak mindezeknél páronként érten- dők. — Egy darab bika 80—150 frt. Egy darab jó igás ló 120—200. Magyar juh páronként —, ürü bika —, anya- bika — frt. Felhajtás — db. Elada- tott — db.

N a p s z á m á r a k .

Nov. 10.

Egy férfi ellátással . . . frt 40 kr
" " ellátás nélkül . . . " 80 "
Egy nő ellátással . . . " 30 "
" " ellátás nélkül . . . " 40 "
Egy gyermek ellátással . . . " 25 "
" " ellátás nélkül . . . " 30 "

Egy méter öl tűzifa fűvágása 2 frt. 29 kr. egy méter öl (4 köb. méter) beszállítása 1 frt. 20 kr.

Főszerkesztő és kiadó laptulajdonos: Vértési Arnold.

Felelős szerkesztő: Vértési Gyula.

Selyem, szőratlacz, karton
p a p l a n o k,
 flanelle, koci és ló-
 takarók
 nagy választék, jutányos ár
Kardos Lászlónál

CZEGLÉD-UTCZA.

Jutányos, szabott áron
 kaphatók

Szabó Lajos fiai

özégnél:

Divatos női ruhaszövetek
 kasán, flanel, moldon.

legújabb ruhadíszek,
 fekete divatkelmék,
 színes és fekete selymek,
 mosó velezek.

Téli Himalaya kendők.

Selyem és haraszt kendők.
 Gyermek TRICOT öltönyök

Normal gyapju és pamut alsó-ingek,
 ujjasok s nadrágok
 téli harisnyák, kesztyűk.

Az idén szép raktárt tartunk.
Brassói posztókban,
 takarók és lópokrócokban.

Kaszanyitzky Endre

előbb
 Kuhluka István K.
 üveg, porcellán, lámpa és háttartás cik-
 kek raktára
 DEBRECZENBEN.

ajánlja pontos ki-
 szolgálat és gyári
 árak mellett az
 ős és tél dényre
 ujjannan érkezett
 és nagyválasz ék-
 kal berendezett
D I T M A R-
 és
 Brüner-féle
 legjobbnak elős-
 mert gyártmányu
salon, függő
 és
 asztali
 petróleum lámpák
 s minden hozzátar-
 tozó cikkek nagy
 raktárát.
 Tisztelettel
Kaszanyitzky Endre.

Köpes árjegyzékek kívánatra bérmentve.

Egy okleveles gyakorlati tanító.
 könnyen felfogható methodus szerint,
 legkivált felnőttek számára hozni, hogy a jelen
német nyelvre

rövid idő alatt alaposan megtanítani képes,
 szerény díj mellett tetszés szerinti időben
 órákat ad.
 Bővebbet a kiadóhivatalban.

Női divat terem.

Kunz József és Társa

özégnél

DEBRECZEN,

Van szerencsém a n. é. hölgy közönség
 becses tudomására hozni, hogy a jelen

Őszi és téli
 óndra a
 legújabb divatkelmék

dusválasztékban raktárra érkeztek,
 melyekből kívánatra saját ujjannan beren-
 dezett divattermünkben

női öltözékeket

minden igényeknek megfelelően szakkép-
 zett erők által izlésteljesen és jutányosan
 állítatunk elő.

Vászon kész fehérnemű és szőnyeg
 nagy raktárunk

Menyasszonyi kelengyék

kiállításához teljes választékot nyújt.

148.

Az

„I S T V Á N” gőzmalom társulat
 gyártmányainak

ÁRJEJYZÉKE.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott
 általános magyar malomgyűlésen megállapí-
 tott s 1887. évi június 1 én életbe lépett
 eladási, fizetési és szállítási módozatokra
 vonatkozó egyezmények szerint.
 ITT HEYSEN KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL.

	100 k ^{iv}
A. Asztali dara nagyszemű	18.20
B. Szinte aprószemű	17.60
O. Királyliszt	17.60
1. Lángliszt	17.20
2. 1-ső rendű zsemlyeliszt	16.80
3. Zsemlye liszt	16.40
4. 1-ső rendű kenyérliszt	16.-
5. Közép kenyérliszt	15.60
6. Kenyér liszt	14.60
7. Barna kenyérliszt zsákonként á 70%	12.60
8. Takarmány liszt	8.20
11. Finom korpa zsákonként á 50 %	4.80
12. Durva korpa	4.40

Debreczen, 1891. Okt. 4.

Üzlethelyiség változtatás.

Van szerencsém a n. érd. közönség b. tudomására hozni, misze-
 rint a CSANAK-házban 10 év óta fenálló

férfi és gyermek-ruha

raktáramat a **Huszar Károly** fűszerkereskedő volt üzlet-
 helyiségébe helyeztem át, és ezen alkalommal vagyok bátor az alatt
 felsorolt cikkek

a legjutányosabb árak mellett szolgálni:

Egy nadrág, csizma vagy pantallós	2 forinttól feljebb
" rövid téli kabát (Mikádó)	5 " "
" hosszú " " posztó béléssel	7 " "
" városi vagy utazó (Mentikoff szőrme béléssel	10 " "
" utazó bunda	26.50-tól 100 frttig.

FIU és GYERMEK-RUHÁK

óriási nagy választékban minden áron

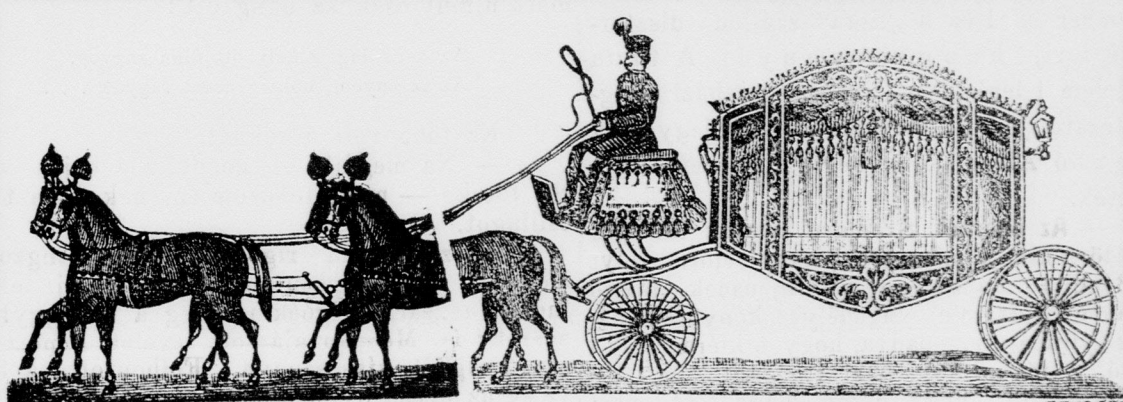
és több itt fel nem sorolt cikkek

a legolesőbb árban számítok.

Vidéki megrendelések
 azonnal eszközöltetnek és nem tetszés esetén szívesen becséréltetnek.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását továbbra is kérve,
 kitünő tisztelettel

Katz Herman.

Uj temetkezési intézet.

Dankó Mihály

ujjonnan berendezett temetkezési intézete
 DEBRECZENBEN. Czegléd-utca, 2155 a gyógyszerházzal szemben

A n. é. közönség elismerő bizalmánál fogva, b. tudomására hozom, miszerint.
 üzletemet fokozatosan oda fejlesztettem, hogy a temetkezéshez megkívántató

**éroz fa- és mindennemű
 behuzott egyszerű és diszes koporsók,**

halotti kellékek, gyászokcsik, legazobb kivitelben,

a gyászoló felek igényeihez mért

tisztességes olesó árért.

szolgáltatnak ki.

Fő törekvésem leendő mindig a szolid verseny betartása mellett a szigorú pon-
 osság és figyelem.

Elvállalom mindennemű temetések rendezését, helyben
 mint vidéken. — Hullaszállítást minden irányban.

Ercz, mü- és élő virág koszorúk előállítását szalag felírás-
 sal — vagy a nélkül — a kor kívánalmaihoz mért olesó árért.

Kérve a n. é. közönség pártfogó támogatását, hogy a szomorodott felek igé-
 nyeit továbbra is méltányosan elégíthessem ki.

Debreczen, 1891. april hó.

Kiváló tisztelettel

DANKÓ MIHÁLY.

SZŐNYEGEK,

függönyök, ágy- és asztal-terítők

nagy választékban

SZABÓ LAJOS FIAI özégnél.